(19) OFICIUL DE STAT PENTRU INVENȚII ȘI MĂRCI București

(11) **RO 131943 B1** (51) Int.Cl.

51) Int.CI. C01B 25/32 ^(2006.01); A61K 35/32 ^(2006.01); A61L 27/12 ^(2006.01); A61F 2/28 ^(2006.01)

(12)

BREVET DE INVENŢIE

- (21) Nr. cerere: a 2017 00001
- (22) Data de depozit: 04/01/2017
- (45) Data publicării mențiunii acordării brevetului: 30/10/2019 BOPI nr. 10/2019
- (41) Data publicării cererii: 30/06/2017 BOPI nr. 6/2017
- (73) Titular:
- MICULESCU FLORIN, ALEEA MASA TĂCERII NR. 2, BL. A, SC. 2, ET. 3, AP. 55, SECTOR 6, BUCUREŞTI, B, RO;

• MAIDANIUC ANDREEA, CALEA PLEVNEI NR. 15, PARTER, AP. 9, SECTOR 1, BUCUREŞTI, B, RO;

• COSTOU MIHNEA COSMIN, STR. COMANDOR EUGEN BOTEZ NR. 21, SC. 2, ET. 1, AP. 2, SECTOR 2, BUCURESTI, B, RO;

• SEMENEŞTI, B, RO, • SEMENESCU AUGUSTIN, ŞOS.BUCUREŞTI- TÂRGOVIŞTE NR.22 T, A 14, SECTOR 1, BUCUREŞTI, B, RO:

MICULESCU MARIAN, STR. HOTARULUI NR. 12D, CLINCENI, IF, RO;
IONIŢĂ-RADU FLORENTINA, CALEA 13 SEPTEMBRIE NR. 120, BL. 60-62, SC. B, ET. 1, AP. 28, SECTOR 5, BUCUREŞTI, B, RO;
ARGHIRESCU MARIUS, STR.MOŢOC

NR.4, BL.P 56, SC.1, ET.8, AP.164, SECTOR 5, BUCUREŞTI, B, RO

- (72) Inventatori: MICULESCU FLORIN, ALEEA MASA TĂCERII BL.A, SC.2, ET.3, AP.55, SECTOR 6, BUCUREŞTI, B, RO; • MAIDANIUC ANDREEA, CALEA PLEVNEI NR. 15, PARTER, AP. 9, SECTOR 1, BUCUREȘTI, B, RO, COSTOIU MIHNEA COSMIN, STR. COMANDOR EUGEN BOTEZ NR. 21, SC. 2, ET. 1, AP. 2, SECTOR 2, BUCUREȘTI, B, RO; SEMENESCU AUGUSTIN, ŞOS. BUCUREŞTI-TÂRGOVIŞTE NR.22T, A14, SECTOR 1, BUCUREȘTI, B, RO; · MICULESCU MARIAN, STR. HOTARULUI NR. 12D, CLINCENI, IF, RO, IONIŢĂ-RADU FLORENTINA, CALEA 13 SEPTEMBRIE NR. 120, BL. 60-62, SC. B, ET. 1, AP. 28, SECTOR 5, BUCUREȘTI, B, RO; • ARGHIRESCU MARIUS, STR.MOŢOC NR.4, BL.P 56, SC.1, ET.8, AP.164, SECTOR 5, BUCURESTI, B, RO
- (56) Documente din stadiul tehnicii: WO 2012/052035 A1; US 4960426; US 2015/0098875 A1
- (54) PROCEDEU DE OBȚINERE A UNUI PRODUS TIP SCAFFOLD PE BAZĂ DE HIDROXIAPATITĂ, PENTRU RECONSTRUCȚIA DEFECTELOR OSOASE

Examinator: ing. GEORGESCU MIRELA

Invenția se referă la un procedeu de obținere a unui produs tip scaffold pe bază de hidroxiapatită, pentru reconstrucția osoasă a defectelor osoase majore, ale cărui proprietăți fizico-chimice sunt predeterminate prin controlul unor parametri fazici.

1

3

Un substituent ideal al ţesutului osos trebuie să respecte structura şi funcţiile ţesutului
natural. De asemenea, acesta trebuie să fie biocompatibil, disponibil într-o gamă largă de forme şi dimensiuni, să prezinte proprietăţi osteoinductive şi osteoconductive, şi să fie
biodegradabil. Materialul de substituţie trebuie să aibă o compoziţie chimică asemănătoare cu a osului original (din acest motiv prezenţa ortofosfaţilor de calciu în material este
recomandată [1]), o porozitate care să permită vascularizarea şi creşterea de ţesut nou, şi proprietăţi mecanice adecvate, care să asigure rezistenţa mecanică împreună cu ţesutul aflat
în plin proces de regenerare. Procesul de degradare al unui material ideal de substituţie

 osoasă trebuie să depindă de viteza de regenerare a ţesutului înlocuit, iar substanţele
 eliberate în urma degradării trebuie să poată fi metabolizate de organismul uman fără efecte secundare. În final, se impun rezistenţa la sterilizare, uşurinţa depozitării şi posibilitatea de
 procesare la costuri reduse [2].

Fosfaţii de calciu bifazici au fost dezvoltaţi ca rezultat al eforturilor de proiectare a
unor grefe osoase sintetice cu viteză de resorbţie adaptată. Resorbţia şi bioactivitatea fosfaţilor de calciu bifazici poate fi controlată prin variaţia compoziţiei fazice şi a cristalinităţii
materialelor ceramice. Mai mult (deşi iniţial era asociat în principal cu factorii de creştere adăugaţi în scaffoldurile osoase), caracterul osteoinductiv al unui material de substituţie
osoasă poate fi influenţat de caracteristicile chimice sau structurale specifice. Acest fenomen se aplică şi în cazul fosfaţilor de calciu bifazici care, prin controlul compoziţiei chimice, macroporozităţii şi microporozităţii, au devenit capabili să promoveze osteogeneza *in vivo*, fără adăugarea de factori de creştere [3-6].

O ipoteză complementară afirmă că şi proprietățile mecanice ale acestor compuşi pot fi îmbunătățite ca urmare a introducerii de faze secundare într-o matrice ceramică. Evaluarea
 comparativă a materialelor cu diferite concentrații de hidroxiapatită şi fosfat tricalcic a dus la obținerea unor rezultate diferite în ceea ce priveşte biocompatibilitatea. Diferențele se datorează în mare parte gamei largi de precursori care pot fi utilizați în preparare, şi metodelor diferite de obținere a compuşilor bifazici [7].

 Cercetările din domeniu s-au concretizat în producția fosfaților de calciu bifazici prin metode de sinteză chimică bazate pe reacția dintre săruri de calciu şi soluții de fosfați
 [RU 2359708/2009; RU 2546539/2015; RU 255685/2015]. Deşi metodele propuse duc la obținerea unor pulberi de dimensiuni nano- sau submicrometrice, sinteza chimică prezintă riscul contaminării produsului ceramic cu reziduuri ale reacției dintre precursori.

Utilizarea unui precursor natural de tipul ţesutului osos bovin elimină riscurile de contaminare (cu condiţia procesării termice la temperaturi mai mari de 850°C [8]), însă metodele reglementate [9], respectiv, standardizate [10] utilizează substanţe toxice precum în deproteinizarea ţesutului osos. Acest aspect este soluţionat de metodele bazate pe deproteinizare exclusiv termică (asigurată în totalitate pentru tratamente efectuate la temperaturi mai mari de 600°C) [8].

Prin deproteinizarea osului bovin este obţinut un material de tip hidroxiapatită nestoichiometrică, stabil termic până la aproximativ 1200°C [6, 8]. Transformarea acestui material în fosfat de calciu bifazic este posibilă fie prin tratamentul termic efectuat în atmosfere controlate [11], fie prin tratamente chimice (cu reactivi non-toxici) aplicate produsului în ultimele etape de fabricare.

Materialul ceramic obținut prin tratarea termică a osului se procesează facil prin1măcinare. Utilizarea morilor cu bile fabricate din agat elimină riscul contaminării produselor1ceramice în timpul obținerii pulberilor. După măcinare pulberile pot fi sortate granulometric,3întrucât controlul dimensiunii pulberilor obținute este o componentă esențială pentru5sintetizarea ceramicelor. Utilizarea sorturilor cu diferite dimensiuni ale particulelor contribuie5la împachetarea mai bună a amestecului, și influențează porozitatea corpului sinterizat [12].1

Cerințele de porozitate impuse produsului depind de utilizarea/destinația acestuia: 7 în cazul scaffoldurilor ceramice, porozitatea trebuie să permită vascularizarea adecvată a materialului de substituție, în vederea regenerării țesutului osos. Țesuturile naturale sunt 9 alimentate cu substante nutritive și oxigen prin intermediul unui sistem de vase de sânge intens ramificate, care sunt divizate în tesuturi sub formă de capilare. Distanța maximă dintre 11 aceste capilare este de aproximativ 200 µm, valoare corelată cu limita de difuzie a oxigenului [13, 14]. În cazul unor tesuturi precum pielea sau cartilajele, celulele pot fi alimentate cu 13 substanțe nutritive și oxigen prin difuzie, de la vase de sânge care sunt situate la o depărtare mai mare. Această caracteristică a permis crearea pielii și cartilajelor artificiale, însă aproape 15 toate celelalte tipuri de tesut din organism (inclusiv tesutul osos) se bazează pe un sistem vascular cu vase situate la distante mai mici de limita de 200 µm [15]. 17

Există un consens că scaffoldurile tridimensionale pentru os trebuie să aibă o porozitate de 40...60%, pentru a favoriza difuzia rapidă a nutrimentelor și migrația celulară, 19 iar dimensiunea recomandată a porilor variază în intervalul 50...1000 µm pentru regenerarea osoasă [16, 17]. Dimensiunea conexiunilor variază în intervalul 15...50 µm [18, 19]. Toate 21 aceste valori sunt afectate în diferite grade de incertitudinea asociată metodelor de caracterizare. În această lumină, este clar că ideea de "material ideal" trebuie adaptată 23 fiecărei aplicații.

Porozitatea materialului poate fi controlată suplimentar prin controlul parametrilor de sinterizare [11] și prin adiția de agenți porigeni în compoziția amestecului [20]. Principalul parametru de sinterizare care contribuie la controlul proprietăților de material este tratamentul termic al țesutului osos, care induce modificări ale caracteristicilor chimice, morfologice și structurale. Cum aceste modificări depind în mare măsură de temperatura tratamentului termic, stabilirea riguroasă a influenței temperaturii asupra proprietăților produselor obținute din țesut osos bovin se poate dovedi cu o strategie eficientă de al personalizare a ceramicelor pentru regenerare osoasă.

Modificarea ţesutului osos bovin începe cu evaporarea apei adsorbite la nivelul 33 suprafeţei acestuia. Fenomenul se desfăşoară până la aproximativ 250°C. Degradarea colagenului începe în paralel cu evaporarea apei adsorbite, şi continuă până la eliminarea 35 completă a componentei organice (aproximativ 500...600°C). Pe parcursul degradării, componenta organică va suferi modificări complexe, influenţate de gradul de hidratare, 37 cantitatea de substanţă organică din os şi de tipul acestuia (compact sau spongios).

În cadrul țesutului osos, componenta organică acționează ca un scut protector pentru 39 fosfatul de calciu care alcătuiește componenta minerală [21]. Din acest motiv, componenta minerală nu suferă transformări de natură termică până la temperatura de 500...600°C, când 41 faza organică a țesutului osos este complet degradată și eliminată; începând cu 500°C, hidroxiapatita nestoichiometrică existentă în țesutul osos va suferi o serie de modificări 43 compoziționale și morfologice și, în final, va fi supusă unui proces de recristalizare [22].

Creșterea temperaturii de tratament peste 750°C asigură decontaminarea biologică 45 a țesutului osos bovin. În jurul acestei temperaturi, hidroxiapatita va suferi o reducere masivă a dimensiunilor, fenomen asociat cu modificarea aspectului morfologic și a parametrilor 47 rețelei cristaline, precum și cu eliminarea din structură a grupărilor carbonat. După aceasta,

3

- 1 se presupune că hidroxiapatita va începe să se descompună, însă fenomenul este puternic influențat de factori precum compoziția chimică a materialului brut, sau mediul în care are
- 3 loc tratamentul termic. Principalii produşi de descompunere ai hidroxiapatitei sunt diferite forme de oxiapatite care se vor descompune ulterior în fosfat tricalcic de tip beta sau oxid
- 5 de calciu [6, 21-34].

Continuarea tratamentului termic la temperaturi mai mari de 1000°C duce la apariţia cristalelor de hidroxiapatită cu morfologie granulară, înglobate într-o arhitectură poroasă [35], însă, prin creșterea temperaturii la 1100...1200°C, porozitatea este diminuată datorită unui

9 proces de densificare a microstructurii care continuă până la 1300°C (când porozitatea dispare) [36]. Formarea de alți compuși, precum oxidul de calciu (CaO), a fost studiată și nu

a permis detecția prin XRD [28]. Alți compuşi identificați în diferite studii efectuate la temperaturi similare de tratament termic au fost P-fosfatul tricalcic [6, 30] şi fosfatul
 tetracalcic [37].

Temperatura și durata de menținere a tratamentului termic depind de dimensiunea probelor, cantitatea de oxigen din atmosferă și metodele de pregătire utilizate anterior tratamentului [38]. În tratamentul de deproteinizare o probă de 1 cm³ de țesut osos, tratată

termic la temperaturi cuprinse între 600 şi 1000°C, necesită aproximativ 2 h de menținere, pentru îndepărtarea completă a componentei organice [30]. În tratamentele de sinterizare,
efectuate la temperaturi mai mari de 1000°C, creșterea duratei de menținere contribuie la densificarea microstructurii materialului ceramic [39].

Degradarea colagenului, identificată în intervalul 250...500°C, este mai rapidă în aer comparativ cu alte medii de tratament [28, 29, 32, 40, 41]. În intervalul 500...800°C, eliberarea de grupări carbonat este amânată atunci când încălzirea are loc în atmosferă de argon [29]. Întrucât eliberarea grupărilor carbonat din structura hidroxiapatitei duce la o scădere a stabilității termice și obținerea de oxid de calciu ca produs al descompunerii fazei minerale a ţesutului osos, care afectează atât biocompatibilitatea, cât și proprietățile
mecanice ale materialelor formate [42, 43], aceasta poate fi evitată prin efectuarea tratamentelor termice în atmosferă de dioxid de carbon [43]. Tratamentul termic al ţesutului osos bovin în argon permite obținerea unui produs bifazic HAP- β-TCP la 1000°C. Conținutul de β-TCP creste până la aproximativ 30% după tratamentul termic efectuat la 1200°C.

31 Controlul condițiilor de răcire poate contribui la modificarea/menținerea compoziției fazice a fosfaților de calciu: reacția de transformare a beta-fosfatului tricalcic (β-TCP) în alfafosfat tricalcic (q-TCP) este reversibilă la răcire lentă. Păstrarea alfa-fosfatului tricalcic 33 (resorbabil) în structura fosfaților de calciu procesați termic poate fi însă posibilă prin răcire rapidă [44]. Fenomenul nu este valabil și pentru forma super-alfa a fosfatului tricalcic (super-35 α-TCP), care nu rezistă călirii până la temperaturi înalte [45, 46]. Influența condițiilor de 37 răcire este confirmată și de aspectul morfologic al probelor de tesut osos bovin, care sugerează că densificarea microstructurii este accentuată la răcirea în apă, concomitent cu scăderea raportului Ca/P. Rezultatele sugerează accelerarea unor modificări structurale la 39 răcirea rapidă a țesutului dur tratat termic, care ar putea contribui la eficientizarea procesării fosfaților de calciu derivați din os bovin [11]. 41

Pulberile obținute prin tratarea termică a osului bovin sunt adecvate pentru a fi utilizate ca precursori în fabricarea aditivă/SFF/printarea tridimensională. Deși unele metode au fost deja brevetate pentru hidroxiapatită (**US 8071007/2011 și US 6993406/2006**), domeniul se confruntă cu neajunsuri precum erorile dimensionale cauzate de acuratețea echipamentelor, lipsa lianților adecvați pentru susținerea pulberilor ceramice, și anizotropia proprietăților produselor obținute [11, 47]. Pornind de la un material care satisface cerințele biologice și mecanice impuse de o aplicație medicală specifică, acesta trebuie să fie adaptat și metodei de fabricație aditivă selectate, urmând ca după obținerea structurilor

tridimensionale eforturile să se concentreze asupra îmbunătățirii proprietăților acestora [48].

Obiectivul propunerii de brevet constă în obținerea unei structuri suport (scaffold) 1 pentru repararea defectelor osoase majore, obținute din produse monofazice (hidroxiapatită HAP) sau bifazice (hidroxiapatită + fosfat tricalcic de tip α sau β), care să îndeplinească 3 cerințele de rezistență mecanică și biocompatibilitate.

Problema tehnică pe care o rezolvă invenția constă în adaptarea succesiunii fazelor 5 și a parametrilor fazici ai unui procedeu specific producerii unei structuri suport tip scaffold pentru repararea defectelor osoase majore, din hidroxiapatită și fosfat tricalcic, care să 7 permită predictibilitatea și obținerea caracteristicilor mecanice de porozitate și rezistență mecanică ale produsului final tip scaffold. 9

Procedeul conform inventiei, de producere a unui material pentru reconstructia defectelor osoase, pe bază de hidroxiapatită, rezolvă această problemă tehnică prin aceea 11 că, pentru obținerea unui raport predeterminat între hidroxiapatită și fosfatul tricalcic: HAP/TCP, după o fază preliminară de obținere a hidroxiapatitei prin deproteinizare pe cale 13 termică, prin fierbere, a osului bovin, cu îndepărtarea mecanică a materialului proteic și tratare termică la 400...500°C, 2...4 h, în cuptor electric, în atmosferă de aer, cu ventilație 15 continuă, tratarea termică a osului deproteinizat în cuptor electric, în atmosferă de aer, la temperaturi cuprinse între 800 și 1200°C, timp de 2...6 h, măcinare în moară cu bile de agat 17 timp de 2...6 h și sortare granulometrică prin vibrare în site succesive cu dimensiunea ochiurilor cuprinsă între 200 și 20 de µm, în faza următoare, pulberile de hidroxiapatită 19 obținute se amestecă și se omogenizează cu soluție de pirofosfat de sodiu de concentrație cuprinsă între 0,1 și 0,5 molar, la un raport soluție/HAP între 1/3 și 1/4, prestabilit în corelație 21 cu raportul HAP/TCP dorit, și apoi se compactează prin presare în forme cilindrice cu diametre între 10 și 50 mm, cu forțe de apăsare cuprinse între 10 și 500 MPa, în funcție de 23 porozitatea și caracteristicile mecanice dorite pentru produsul final, care este obținut prin uscarea produsului compactat la temperatura camerei, între 24 si 240 h, și prelucrarea 25 mecanică a acestuia prin găurire cu burghie, diametrul găurilor obținute variind între 1 și 3 mm, produsul obținut fiind în final sinterizat la 700...1300°C timp de 2...6 h, în atmosferă de 27 aer-argon.

Găurile sunt practicate din două direcții: axial (perpendicular pe suprafaţa circulară) 29 și pe o direcție perpendiculară pe generatoarea cilindrului. Distanţa între oricare două extremități ale găurilor este cuprinsă între 1 și 3 mm (distanţa maximă care permite 31 menţinerea vascularizării în vederea regenerării osoase), valoarea raportului HAP/TCP și porozitatea fiind controlate prin valoarea concentraţiei soluţiei de pirofosfat de sodiu, a 33 parametrilor de tratament termic și prin prelucrarea mecanică.

Procedeul conform invenției prezintă avantajul că permite predictibilitatea și obținerea 35 caracteristicilor mecanice de porozitate și rezistență mecanică ale produsului final tip scaffold rezultate ca funcție de raportul: soluție de pirofosfat de sodiu/hidroxiapatită și de parametrii 37 tratamentului termo-mecanic.

Invenția este prezentată pe larg în continuare, în legătură și cu fig. 1...3, ce 39 reprezintă:

- fig. 1 a, b, c, reprezentarea grafică a scaffoldurilor prezentate în tabelul de mai jos 41 (pozițiile 3, 5, 7);

- fig. 2, variația compoziției fazice a materialului ceramic funcție de concentrația de 43 pirofosfat de sodiu utilizat la producerea acestuia;

- fig. 3, exemplu concret de realizare a unui scaffold prin procedeul conform invenției. 45

Conform invenției, elementul de noutate, raportat la brevetele existente și la articolele publicate, constă în două aspecte: 47

- posibilitatea "tunării" compoziției și structurii cristalografice (raport HAP/TCP variabil între limitele 70% HAP-30% TCP si 100% HAP-0% TCP) în funcție de rata de resorbție 49 dorită;

1	- modalitatea de obținere a structurii tridimensionale la scală macroscopică și a
	porozității la scală microscopică.
3	Conform procedeului, într-o fază preliminară, este obținută hidroxiapatita, prin
	tratarea osului bovin (componenta centrală a femurului din care au fost îndepărtate
5	articulațiile) tratat termic în două etape:
	- deproteinizarea strict pe cale termică, pentru obținerea produsului ceramic primar
7	(fără componente organice):
	- fierbere în apă 24 h;
9	- îndepărtarea resturilor de țesut moale prin procedee mecanice;
	- fierbere in apa distilata 24 h;
11	- tratament termic la 400500 C, 24 n, in cuptor electric, in atmostera de
	aer, cu ventilație continua;
13	- tratarea termică a produsului deproteinizat în cuptor electric, în atmosferă de aer,
	la temperaturi cuprinse între 800 și 1200°C, 26 h.
15	După obținerea componentelor deproteinizate în formă masivă (produse integral
	ceramice cu forme neregulate, fragmentate), se obțin pulberi cu dimensiuni variabile.
17	Pulberea este obținută prin măcinare în mori cu bile de agat, în incintă de agat. Măcinarea
	se realizează 26 h, cu turații variabile ale morii. După măcinare se efectuează sortarea
19	granulometrică prin vibrare în site succesive, cu dimensiunea ochiurilor cuprinsă între 200
	şi 20 de μm.
21	Pulberile de hidroxiapatită obținute se amestecă și se omogenizează cu soluție de
	pirofosfat de sodiu (concentrație cuprinsă între 0,1 și 0,5 molar), și se compactează prin
23	presare în forme cilindrice (cu diametre între 10 și 50 mm), folosind forțe de apăsare
	cuprinse între 10 și 500 MPa, în funcție de porozitatea și caracteristicile mecanice urmărite
25	ale produsului finit.
	După compactare se obțin cilindri cu diametre cuprinse între 10 și 50mm, și înălțimi
27	cuprinse între 10 și 100 mm. Aceste produse sunt uscate la temperatura camerei
	(24240 h). După uscare, produsele cilindrice sunt prelucrate mecanic prin găurire cu
29	burghie (diametre între 1 și 3 mm). Găurile sunt practicate din două direcții: axial
	(perpendicular pe suprafața circulară) și pe o direcție perpendiculară pe generatoarea
31	cilindrului. Distanța între oricare două extremități ale găurilor este cuprinsă între 1 și 3 mm.
	Raportul HAP/TCP variabil între limitele 70% HAP-30% TCP şi 100% HAP-0% TCP
33	este obținut prin modificarea concentrației soluției de pirofosfat de sodiu și a parametrilor de
	tratament termic de sinterizare a produsului compactat găurit, realizat la următorii parametri:
35	- perioada 26 h;
	- temperatura 7001300°C;
37	 atmosfera din cuptor (aer-argon în proporţii cuprinse în intervalul 0100%).
	Porozitatea macroscopică dorită poate fi obținută și folosind sorturile granulometrice.
39	Relația dintre dimensiunea sorturilor și porozitate este de directă proporționalitate.
	Porozitatea microscopică se modifică prin alegerea parametrilor de tratament termic:
41	- timpul de tratament între 2 și 6 h;
	- temperatura de tratament între 700 și 1300°C.
43	După aplicarea tuturor procedurilor, în ordinea prestabilită și cu parametrii
	preselectați în funcție de aplicația chirurgicală specifică, se obțin produse masive, cu forma
45	cilindrică, perforate bidirecțional, cu caracteristici mecanice (rezistență la compresiune)
	variabile, în funcție de compoziție, structură și dimensiuni ale macro- și microporilor. Aceste
47	produse pot fi prelucrate mecanic intraoperator, în funcție de forma defectului chirurgical.

Caracteristicile mecanice ale produselor, indiferent de parametrii tehnologici utilizaţi, permit modificarea formei scaffoldului folosind aparatură uzuală, în sala de operaţie, pentru obţinerea unui implant personalizat, în funcţie de necesităţile fiecărui caz în parte. Pentru atingerea acestui obiectiv, procedura de diagnosticare şi proiectare a implantului personalizat implică folosirea unor tehnici de imagistică medicală specifice, şi a unor metode de reconstrucție tridimensională prin modelare matematică.

Alegerea tuturor dimensiunilor incluse în acest brevet este impusă de caracteristici 7 biologice, anatomice și funcționale necesare pentru reconstrucția rapidă a defectelor osoase majore, și pentru recăpătarea funcționalității integrale a țesutului rezecat. Porozitatea 9 produsului final tip scaffold este dată de parametrii de prelucrare mecanică și exemplificată în tabelul prezentat mai jos. Porozitatea dată de prelucrarea mecanică este completată de 11 porozitatea intrinsecă a materialului ceramic derivat din țesut osos.

13

29

31

33

35

Nr. Dimensiuni ale Nr. găuri Nr. găuri Nr. Dimensiuni ale Porozitate 15 crt. scaffoldului perpendiculare perpendiculare total porilor (găurilor) teoretică pe rază 17 pe găuri Diametrul Înălțime Diametru Distanța generatoare [mm] [mm] porilor dintre pori 19 [mm] [mm] 1 30 182 145 327 27% 30 1 1 2 30 30 90 159 1 2 15% 21 69 30 30 49 3 37 86 1 3 8% 4 50 50 240 421 2 1 46% 181 23 5 50 50 132 97 229 2 2 27% 2 6 50 50 90 159 3 20% 69 25 7 100 50 351 1 54% 264 87 3 100 8 50 3 2 171 61 232 37% 27 50 3 3 9 100 112 45 157 27%

Corelație între porozitatea produselor tip scaffold și parametrii de prelucrare mecanică

Reprezentarea grafică a scaffold-urilor prezentate în tabel (pozițiile 3, 5 și 7) sunt redate în fig. 1.

Variația compoziției fazice a produselor, dată de concentrația soluției de pirofosfat de sodiu utilizată în preparare, este prezentată în fig. 2.

Un exemplu concret de realizare a unui produs tip scaffold conform invenţiei este prezentat în fig. 3.

Exemplu

S-au debitat bucăți de țesut osos din partea centrală a femurului bovin, care au fost deproteinizate prin fierbere în apă timp de 2 h. După fierbere, resturile de țesut moale au fost îndepărtate mecanic. Deproteinizarea materiei prime s-a încheiat cu un tratament termic efectuat în cuptor electric, cu ventilație continuă; bucățile de țesut osos au fost tratate termic la 500°C, în aer, timp de 2 h. 41

Bucățile de țesut osos deproteinizat (material ceramic) au fost supuse unui tratament termic în cuptor electric, cu ventilație continuă; materialul ceramic a fost tratat termic la 1000°C, în aer, timp de 6 h. Bucățile de material ceramic au fost măcinate într-o moară cu bile, timp de 6 h, iar pulberea rezultată a fost sortată granulometric, pentru a asigura dimensiuni ale particulelor cuprinse în intervalul 100...200 µm.

 Pulberea ceramică a fost omogenizată și amestecată cu o soluție de pirofosfat de sodiu de concentrație 0,1 M. Pasta obținută a fost turnată în forme și presată la 25 MPa,
 pentru a obține un corp cilindric cu diametrul de 50 mm și înălțimea de 50 mm. Corpul cilindric a fost uscat în aer, la temperatura camerei, timp de 120 h.

Corpul ceramic a fost prelucrat mecanic prin găurire cu un burghiu cu Ø = 2 mm,
 păstrând o distanţă d = 2 mm între oricare 2 găuri practicate. S-au practicat astfel 192 de
 găuri perpendiculare pe generatoarea (înălţimea) corpului cilindric, şi 97 de găuri
 perpendiculare pe diametrul corpului cilindric.

 9 Corpul ceramic prelucrat mecanic a fost supus unui tratament termic de sintetizare în cuptor electric, cu ventilație continuă; corpurile ceramice au fost tratate termic la 1000°C,
 11 în argon, timp de 2 h.

Prin procedeul descris mai sus a fost obţinut un produs de tip scaffold cu compoziţie
 bifazică în proporţiile 70%HAP-30% β-TCP, cu porozitate teoretică de 27% şi dimensiuni ale
 porilor de 0,8...2000 μm.

15

17 Bibliografie

- 19 [1] Dorozhkin S.V., *Biocomposites and hybrid biomaterials based on calcium orthophosphates*, Biomatter 2011;1: 3-56.
- 21 [2] Best SM, Porter AE, Thian E.S., Huang J., *Bioceramics: Past, present and for the future*. Journal of the European Ceramic Society 2008;28: 1319-27.
- [3] Gallinetti S, Canal C, Ginebra MP., *Development and Characterization of Biphasic Hydroxyapatite/β-TCP Cements*. Journal of the American Ceramic Society 2014;97:1065-73.
 [4] Barradas A, Yuan H, Blitterswijk CA, Habibovic P., *Osteoinductive biomaterials: current knowledge of properties, experimental models and biological mechanisms*. European
- cells & materials 2011;21: 407-29.
- [5] Habibovic P., Yuan H., van der Valk C.M., Meijer G., van Blitterswijk C.A., de
 Groot K., *3D microenvironment as essential element for osteoinduction by biomaterials*.
 Biomaterials 2005;26:3565-75.
- [6] Miculescu F., Stan G.E., Ciocan L.T., Miculescu M., Berbecaru A., Antoniac I.,
 Cortical bone as resource for producing biomimetic materials for clinical use. Digest Journal
 of Nanomaterials and Biostructures 2012;7:1667-77.
- [7] Dorozhkin SV., *Biphasic, triphasic and multiphasic calcium orthophosphates*. Acta biomaterialia 2012;8:963-77.

[8] Miculescu F, Maidaniuc A, Stan GE, Miculescu M, Voicu SI, Ciocan LT., *Thermal degradation and morphological characteristics of bone products*. In: Tiwari A, Raj B, editors.
 Reactions and Mechanisms in Thermal Analysis of Advanced Materials: Wiley - Scrivener
 Publishing LLC; 2015.

[9] COMMISSION REGULATION (EU) No 722/2012 of 8 August 2012 concerning
 particular requirements as regards the requirements laid down in Council Directives
 90/385/EEC and 93/42/EEC with respect to active implantable medical devices and medical
 devices manufactured utilising tissues of animal origin.

- [10] ISO/TR 22442 Standard Series Medical devices utilizing animal tissues and their derivatives.
- [11] Miculescu F, Maidaniuc A, Stan G, Miculescu M, Voicu S, Cîmpean A, et al.,
 Tuning Hydroxyapatite Particles' Characteristics for Solid Freeform Fabrication of Bone Scaffolds. Advanced Composite Materials 2016:321.

[12] Rahaman MN., Sintering of ceramics: CRC press; 2007.	1
[13] Rouwkema J, Rivron NC, van Blitterswijk CA., <i>Vascularization in tissue engineering</i> . Trends in biotechnology 2008;26:434-41.	3
[14] Lovett M, Lee K, Edwards A, Kaplan DL. Vascularization strategies for tissue engineering. Tissue Engineering Part B: Reviews 2009;15:353-70.	5
[15] Jain RK, Au P, Tam J, Duda DG, Fukumura D., <i>Engineering vascularized tissue</i> . Nature biotechnology 2005;23:821-3.	7
[16] Bohner M, Baumgart F., <i>Theoretical model to determine the effects of geometrical factors on the resorption of calcium phosphate bone substitutes.</i> Biomaterials	9
2004;25:3569-82. [17] Karageorgiou V, Kaplan D., <i>Porosity of 3D biomaterial scaffolds and</i>	11
osteogenesis. Biomaterials 2005;26:5474-91. [18] Lu J. Flautre B. Anselme K. Hardouin P. Gallur A. Descamps M. et al. <i>Role of</i>	13
interconnections in porous bioceramics on bone recolonization in vitro and in vivo. Journal	10
[19] Bignon A, Chouteau J, Chevalier J, Fantozzi G, Carret J-P, Chavassieux P, et	15
al., <i>Effect of micro-and macroporosity of bone substitutes on their mechanical properties and celiular response</i> . Journal of Materials Science: Materials in Medicine 2003;14:1089-97.	17
[20] Studart AR, Gonzenbach UT, Tervoort E, Gauckler LJ., <i>Processing routes to macroporous ceramics: a review</i> . Journal of the American Ceramic Society 2006;89:1771-89.	19
[21] Etok S, Valsami-Jones E, Wess T, Hiller J, Maxwell C, Rogers K, et al., <i>Structural</i> and chemical changes of thermally treated hone anatite. J Mater Sci 2007;42:9807-16	21
[22] Pramanik S, Pingguan-Murphy B, Cho J, Osman NAA., <i>Design and development</i>	23
bovine-femur. Scientific reports, 2014;4.	25
[23] Bahrololoom M, Javidi M, Javadpour S, Ma J. Characterisation of natural hydroxyapatite extracted from bovine cortical bone ash. J Ceram Process Res	27
[24] Lau M-I, Lau K-t, Ku H, Cardona F, Lee J-H. <i>Analysis of heat-treated bovine</i>	29
<i>cortical bone by thermal gravimetric and nanoindentation</i> . Composites Part B: Engineering 2013:55:447-52.	31
[25] Barakat NAM, Khalil KA, Sheikh FA, Omran AM, Gaihre B, Khil SM, et al.	
<i>Physiochemical characterizations of hydroxyapatite extracted from bovine bones by three different methods: Extraction of biologically desirable HAp.</i> Materials Science and	33
Engineering: C 2008;28:1381-7.	35
Properties of calcium phosphate ceramics in relation to their in vivo behavior. Journal of	37
Trauma-Injury, Infection, and Critical Care 2000;48:179.	30
of funcțional biomaterials 2010;1:22-107.	55
[28] Figueiredo M, Fernando A, Martins G, Freitas J, Judas F, Figueiredo H. <i>Effect</i> of the calcination temperature on the composition and microstructure of hydroxyapatite	41
derived from human and animal bone. Ceramics International 2010;36:2383-93.	43
of the proportion of organic material in bone on thermal decomposition of bone mineral: an	45
investigation of a variety of bones from different species using thermogravimetric analysis	
<i>coupled to mass spectrometry, high-temperature X-ray diffraction, and Fourier transform infrared spectroscopy.</i> Calcified tissue international 2004;75:321-8.	47

[30] Ooi CY, Hamdi M, Ramesh S. Properties of hydroxyapatite produced by 1 annealing of bovine bone. Ceramics International 2007;33:1171-7. [31] Liao C-J, Lin F-H, Chen K-S, Sun J-S. Thermal decomposition and reconstituition 3 of hydroxyapatite in air atmosphere. Biomaterials 1999;20:1807-13. [32] Fantner GE, Birkedal H, Kindt JH, Hassenkam T, Weaver JC, Cutroni JA, et al. 5 Influence of the degradation of the organic matrix on the microscopic fracture behavior of 7 trabecular bone. Bone 2004;35:1013-22. [33] Rey C, Combes C, Drouet C, Glimcher MJ. Bone mineral: update on chemical composition and structure. Osteoporos Int 2009;20:1013-21. 9 [34] Miculescu F, Ciocan L, Miculescu M, Ernuteanu A. Effect of heating process on micro structure level of cortical bone prepared for compositional analysis. Digest Journal of 11 Nanomaterials and Biostructures 2011;6:225-33. 13 [35] Dorozhkin SV. Calcium orthophosphate-based bioceramics. Materials 2013;6:3840-942. 15 [36] Miculescu F, Maidaniuc A, Voicu SI, Miculescu M, Berbecaru A, Ciocan LT, et al. Structural and morphological induced modifications in hydroxyapatite obtained by bone 17 thermal treatments. Journal of Optoelectronics and Advanced Materials 2015;17:1361-6. [37] Herliansyah MK, Hamdi M, Ide-Ektessabi A, Wildan MW, Toque JA. The influence of sintering temperature on the properties of compacted bovine hydroxyapatite. 19 Materials Science and Engineering: C 2009;29:1674-80. [38] Liu Q, Huang S, Matinlinna JP, Chen Z, Pan H. Insight into biological apatite: 21 physiochemical properties and preparation approaches. BioMed research international 23 2013;2013. [39] Champion E. Sintering of calcium phosphate bioceramics. Acta biomaterialia 25 2013;9:5855-75. [40] Deydier E, Guilet R, Sarda S, Sharrock P. Physical and chemical characterisation 27 of crude meat and bone meal combustion residue: "waste or raw material?". Journal of hazardous materials 2005;121:141-8. [41] Johnson G, Mucalo M, Lorier M. The processing and characterization of 29 animal-derived bone to yield materials with biomedical applications Part 1: Modifiable porous 31 implants from bovine condyle cancellous bone and characterization of bone materials as a function of processing. Journal of Materials Science: Materials in Medicine 2000; 11:427-41. 33 [42] Joschek S, Nies B, Krotz R, Goferich A. Chemical and physicochemical characterization of porous hydroxyapatite ceramics made of natural bone. Biomaterials 35 2000;21:1645-58. [43] Lombardi M, Palmero P, Haberko K, Pyda W, Montanaro L. Processing of a natural hydroxyapatite powder: From powder optimization to porous bodies development. 37 Journal of the European Ceramic Society 2011;31:2513-8. [44] Nilen RWN, Richter PW. The thermal stability of hydroxyapatite in biphasic 39 calcium phosphate ceramics. Journal of Materials Science: Materials in Medicine 41 2008;19:1693-702. [45] Nurse RW, Welch JH, Gutt W. A New Form of Tricalcium Phosphate. Nature 43 1958; 182:1230. [46] Gross K, Berndt C. Thermal processing of hydroxyapatite for coating production. 45 Journal of biomedical materials research 1998;39:580-7. [47] Tempelman E, Shercliff H, van Eyben BN. Chapter 11 - Additive Manufacturing. In: Tempelman E, Shercliff H, Eyben BNv, editors. Manufacturing and Design. Boston: 47 Butterworth-Heinemann; 2014. p. 187-200. [48] Butscher A, Bohner M, Hofmann S, Gauckler L, Miiller R. Structural and material 49 approaches to bone tissue engineering in powder-based three-dimensional printing. Acta biomaterialia 2011; 7:907-20. 51

Revendicări

1. Procedeu de obținere a unui produs tip scaffold pe bază de hidroxiapatită, pentru 3 reconstructia defectelor osoase majore, cu raport predeterminat între hidroxiapatită și fosfatul tricalcic HAP/TCP, incluzând o fază preliminară de obținere a hidroxiapatitei prin 5 deproteinizare pe cale termică, prin fierbere, a osului bovin, îndepărtarea mecanică a materialului proteic și tratare termică la 400...500°C, 2...4 h, în cuptor electric, în atmosferă 7 de aer, cu ventilație continuă, tratarea termică a osului deproteinizat în cuptor electric, în atmosferă de aer, la temperaturi cuprinse între 800 si 1200°C, timp de 2...6 h, măcinare în 9 moară cu bile de agat timp de 2...6 h și sortare granulometrică prin vibrare în site succesive cu dimensiunea ochiurilor cuprinsă între 200 µm și 20 µm, caracterizat prin aceea că 11 pulberile de hidroxiapatită obtinute se amestecă si se omogenizează cu soluție de pirofosfat de sodiu de concentrație cuprinsă între 0,1 și 0,5 molar, la un raport: soluție/HAP între 1/3 13 și 1/4, prestabilit în corelație cu raportul HAP/TCP dorit, și apoi se compactează prin presare în forme cilindrice cu diametre între 10 și 50 mm, cu forțe de apăsare cuprinse între 10 și 15 500 MPa, în funcție de porozitatea și caracteristicile mecanice dorite pentru produsul final care este obținut prin uscarea produsului compactat, la temperatura camerei, între 24 și 17 240 h, și prelucrarea mecanică a acestuia, prin găurire cu burghie, diametrul găurilor obținute variind între 1 și 3 mm, găurile fiind practicate pe direcții axiale, perpendiculare pe suprafața 19 circulară, și pe direcții radiale, cu distanța între oricare două extremități ale găurilor cuprinsă între 1 și 3 mm, produsul astfel obținut fiind în final sintetizat la 700...1300°C timp de 2...6 h, 21 în atmosferă de aer-argon.

2. Procedeu de obtinere a unui produs tip scaffold pe bază de hidroxiapatită, conform 23 revendicării 1, caracterizat prin aceea că prelucrarea mecanică a produsului din HAP/TCP este realizată conform următorului tabel de corelatie între porozitatea produselor tip scaffold 25 și parametrii de prelucrare mecanică:

									27
Nr.	Dimensiuni		Nr. găuri	Nr. găuri	Nr.	Dimens	iuni ale	Porozitate	
crt.	ale scaffoldului		perpendiculare	perpendiculare	total	porilor (găurilor)		teoretică	29
	Înălţime	Diametru	pe generatoare	pe rază	găuri	Diametrul	Distanța		31
	[mm]	[mm]				porilor	dintre pori		51
						[mm]	[mm]		
1	30	30	182	145	327	1	1	27%	33
2	30	30	90	69	159	1	2	15%	
3	30	30	49	37	86	1	3	8%	35
4	50	50	240	181	421	2	1	46%	
5	50	50	132	97	229	2	2	27%	37
6	50	50	90	69	159	2	3	20%	
7	100	50	264	87	351	3	1	54%	39
8	100	50	171	61	232	3	2	37%	
9	100	50	112	45	157	3	3	27%	41

1

(51) Int.CI. *C01B* 25/32 ^(2006.01); *A61K* 35/32 ^(2006.01); *A61L* 27/12 ^(2006.01); *A61F* 2/28 ^(2006.01);

Fig. 1

Fig. 2

(51) Int.CI. *C01B 25/32* ^(2006.01); *A61K 35/32* ^(2006.01); *A61L 27/12* ^(2006.01); *A61F 2/28* ^(2006.01)

Editare și tehnoredactare computerizată - OSIM Tipărit la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci sub comanda nr. 457/2019